

ABRAM/ABRAHAM

Abram/Abraham was een Hebreëer en kwam van de overkant of van de andere kant van de rivier. Hij is de vader geworden van zowel de gelovigen uit Israël en Juda alsook van de gelovigen uit de overige volken. Hij was geen Israëliet en kon daardoor ook als vader dienen van alle gelovigen (Rom. 4 geheel).

Aangezien dit zo is, wat zullen wij dan zeggen van Abraham, onze voorvader naar het vlees? Indien Abraham bijvoorbeeld ten gevolge van werken rechtvaardig verklaard zou zijn, zou hij grond hebben om te roemen, maar niet bij God. Want wat zegt de schriftplaats? „Abraham stelde geloof in Jehovah en het werd hem als rechtvaardigheid toegerekend.” Degene nu die werkt, wordt het loon niet toegerekend als een onverdiende goedheid, maar als iets wat [men hem] verschuldigd is. Degene daarentegen die niet werkt, maar geloof stelt in hem die de goddeloze rechtvaardig verklaart, wordt zijn geloof als rechtvaardigheid toegerekend. Evenals ook David spreekt over het geluk van de mens aan wie God rechtvaardigheid toerekent afgescheiden van de werken: „Gelukkig zijn zij wier wetteloze daden zijn vergeven en wier zonden zijn bedekt; gelukkig is de man wiens zonde Jehovah geenszins toerekent.” Valt dit geluk dan besnedenen of ook onbesnedenen ten deel? Want wij zeggen: „Abraham werd zijn geloof als rechtvaardigheid toegerekend.” Onder welke omstandigheden werd het [hem] dan toegerekend? Toen hij besneden of onbesneden was? Niet toen hij besneden, maar toen hij onbesneden was. En hij ontving een teken, namelijk de besnijdenis, als een zegel van de rechtvaardigheid door het geloof dat hij in zijn onbesneden staat bezat, opdat hij de vader zou kunnen zijn van allen die geloof hebben terwijl zij onbesneden zijn, opdat hun rechtvaardigheid zou worden toegerekend; en een vader van besneden nageslacht, niet alleen van hen die aan de besnijdenis vasthouden, maar ook van hen die ordelijk wandelen in de voetstappen van het geloof dat onze vader Abraham in zijn onbesneden staat bezat. Want niet door middel van de wet had Abraham of zijn zaad de belofte dat hij erfgenaam van een wereld zou zijn, maar door middel van de rechtvaardigheid door geloof. Want indien zij die aan de wet vasthouden, erfgenamen zijn, is het geloof nutteloos gemaakt en de belofte tenietgedaan. In werkelijkheid brengt de Wet gramschap teweeg, maar waar geen wet is, is ook geen overtreding. Daarom geschiedde het ten gevolge van geloof, opdat het overeenkomstig onverdiende goedheid zou zijn, zodat de belofte zeker zou zijn voor zijn gehele zaad, niet alleen voor hen die aan de Wet vasthouden, maar ook voor hen die aan het geloof van Abraham vasthouden. (Hij is de vader van ons allen, zoals er staat geschreven: „Ik heb u tot een vader van vele natiën aangesteld.”) Dit was voor het aangezicht van Degene in wie hij geloof had, ja, van God, die de doden levend maakt en de dingen die niet zijn, roept alsof ze waren. Ofschoon er geen hoop meer scheen te zijn, had hij toch op grond van hoop geloof, opdat hij de vader van vele natiën zou worden, overeenkomstig hetgeen er was gezegd: „Zo zal uw zaad zijn.” En hoewel hij niet verzwakte in geloof, beschouwde hij zijn eigen lichaam, dat nu reeds de dood nabij was, daar hij ongeveer honderd jaar oud was, en eveneens Sara's dode schoot. Doch vanwege Gods belofte wankelde hij niet in ongeloof, maar werd krachtig door zijn geloof, terwijl hij God heerlijkheid gaf en er ten volle van overtuigd was dat hij hetgeen hij had beloofd, ook in staat was te doen. Daarom werd het hem

ABRAM/ABRAHAM

als rechtvaardigheid toegerekend'. Dat 'het hem werd toegerekend' werd echter niet alleen ter wille van hem geschreven, maar ook ter wille van ons, aan wie het stellig toegerekend zal worden, omdat wij geloven in hem die Jezus, onze Heer, uit de doden heeft opgewekt. Hij werd overgeleverd ter wille van onze overtredingen en opgewekt ter wille van onze rechtvaardigverklaring.

Romeinen 4:1-25

Het woordje "openbaring" is de vertaling van het Griekse woord "apokalupsis" en betekent "onthulling" of "ontvouwing". Er wordt iets wat "ingewikkeld" is, "ontvouwd" of "uit de doeken gedaan". Iets wat "dichtgevouwd" is wordt "ontvouwd" of "opengevouwd" en daardoor zichtbaar, openbaar en duidelijk voor een goed verstaander en iemand met de ogen, het verstand en het hart open naar Gods onderwijzingen en de onderwijzingen van Jezus.

God maakt alles duidelijk aan zijn knechten, de profeten (Amos 3:7). Tussen de 1e komst van Jezus en de toekomstige wederkomst van Jezus wordt alles geopenbaard wat verborgen was gebleven in het OT.

Vandaar dat Paulus b.v. ook spreekt over een heilig geheim wat ten tijde van de vroegere geslachten niet bekend was, maar in de 1e eeuw o.a. aan Paulus werd bekendgemaakt door de werking van Gods geest (Efeze 3:1-21).

De ontvouwing wordt in het NT gegeven, de reden dat als we iets in het OT niet begrijpen, we het NT moeten opslaan om het wel te begrijpen en visaversa. Daarbij is passie nodig voor God en Jezus en voor alles wat zij ons hebben gezegd en bereid volgens zowel het OT als het NT.

Groetjes,
Elle

14/6/2021, 17:26:36 (uit Openbaringstaal)